

je sam gift. Ta Franči je prava: Kōk pa ti rovar se urej
 prazni glai inar? Jer ga h svoj brad pestinem pa porvojmo
 quant zlijem. Tu Franči je reku: Tako se ure loke zgodi. Dohila
 sta vrak an glaz rlostronka, in zljila sta ga vrak porvojmo quant
 in sta ila oburej spat, in vlej lezita v rpanjet na te hel rōrtele,
 in se lepo pozovarjato in prav ta tnička, Prejubi miči Franči,
 vlej ko ti juter v drug stan stopu, in jer hom arpenistor ka na vōjn
 ohet, in kaler hojo ti suati nar hōbō uole, se hote spēt zneit urua
 ti v glazevnat quor, in taloj prav Franči: Prejubi arpenistor ka
 kōk se to more zgodi, vli ne mi zneit v glazevnat quor? Arpenis
 touka pove, ve jer rēm Julia tuja tnička, ti si ljub moj Franči!
 Judoj seje ta Franči spovnu, ve ga je tnička sprava iz glazevnate
 quore danu. Tu je reku: Prejubi nmoja tnička, kōk hom jest vlej
 nanēu, kō mam zē svojo ljubljeno drugo nevesto? Arpenis je rōvlati:
 Juter ko ustanemo ti seno perqliho novoj, ko prilejo uri suati usōr
 jih pa pravej: ve si jemu ano rlat klucavnicu, vlej rpa kluc
 rpluhu, vlej si pa drug, srebrn kluc dan narilit, in deti nei
 prav dvoher ne sluzi, vlej nei im pa ta starga reri, vlej pa kaj
 prave svati, kjer hui hōl? Vlej rjutroj rōb tih uri ustanemo in
 prilejo uri suati oburej in jim ta Franči to perqliho pove:
 Jey sam rō mam ano perqliho zapovedat, jentit im jemu ano gla
 to klucavnicu, vlej im pa ta rlat kluc v rje rpluhu, vlej im dan pa
 srebrniga narilit, puuel im pa ta rlat ze reri, vlej nar pa pra
 vse suate tvoj katera klucavnicu ho htem kluc parada? Uri svati se ol
 govorit, veta par ve klucavnicu par htem per vira kluc. Arpenis
 ta rēn odgovori: Nevesta je zarpilala miene in peripilala tri
 quante, in vlej se ti rōdej domor cer, jer hom mujo to per vō hō
 uzer za svojo rje ne kjer se oim poroit iz rje. Tu kar je
 llo suator ne nevesta tal rō rli na leu, in Franči je rōv
 iz svojo nevesta na domo, in sta ila v cerker in tam pred altar
 in sta rickla trikrat ja no ja. Tu vlej je tala porōka mnila in oti
 se nezaj vrak na svoj dom, in se duher hirtuak in gorpodarit.
 Vo svoje smert.

323/73

Od španskiga princea v glazevnate gorō.

Genkrt je liu en španski krāl, kjer ni nei nei otrōb jemu,
 koker jenga rina iz inenam "Monratelj", ko je zraru quor
 ga je dan ta krāl v rōlo, in ko je svoje rōle iz rite rōrov, je
 pärnu v svoje leto, in se mo pärile ve rōrte miōt v glauo, pose
 lno pa do hi kije kako žensko dolin za svojo rje in kralico.
 Vlej je rōv u an kofehaus, se urede vool h mič in zarafa anshway
 ze kofe, no vlej ga voh in ga zavrijje, kajtr ze urōke urame
 jih zaine prehebat preherat najde anek se se iz glazevnate quore
 in se ma tam an krāl tri prenjerve in ta mlaji je strano lepa,
 hda rubeie se zals ne more lit pod rōnem, koker je la iz
 glazevnate quore. Tu ta španski prinu narze kajtr ze iz rōk
 in gne naravnast na svoj dom. Prile danu, pred svojo ga u
 četa in jih pravej: Prejubi moj vōie al mi hōte dāl kaler
 kralōtu cer? in ta krāl odgovori: Jey sam tjehe mam, ti ga
 dolin kaler oim cer, ti si ano prenjerno rler, in jo rejel
 snubt no prarat se se oie rtaboj poroit, in se oie lukej za

Kraljico liti, tu ta Konratel odgovori: Prehili miuj' noie, jar man
je zbrano nevesto, kjer je prinjizezja iz glazevnate quore. Tu ta kralj
odgovori: Prehili miuj' Konratel, na kol' ti to' neumn, de hi ti
vse to' verjev, kje je glazevnata quora, ko ni' bje d'ni dovi' za njo ne
ne' in tu' ne naj' de mo zapanan kje hi bla. Tu ta Konratel je od
sane izalost zhuvalu za smert, vrate sorte dohtar' no parari, so ho
vil hje'm kjer so mi' de ga koji uz'raul, na nobjere r'ni je niso po
magale; nje' so iti ti dohtar' in parari font od nje'ga p'itel so lega kon
natelna o vel'kih holeinoh in ta span'ki kral' je lin mo' in kralostu
kjer se je hau za svojga sina Konratelna, de hi mo nevmartu. Utisti
mu casuan star' maler v tist' span'ki mest' nangast' haus in prava
tam, kaj je koj nov'ga tukej? in kelnarca mo prijazno odgovori:
Nei' drugja koker nar'ga krala rjn je za smert holan, r'ljene
r'ni je mo na pomagajo, in t'at maler odgovori: Jar sem an star'
dohtar', in jar si upam usajga hobnika uz'raul. Tu no' in so po
slal posto tem span'kem krali, de tukej, na tem gast-haus je star'
dohtar', de si upa usajga hobnika uz'raul. Bih' tik ta kral' h'ari no'
ito' postle pojn, no pride t'at star' maler tej op'ork in se melia
tem span'kinu krali, de zdej je pariu t'at star' dohtar' kjer upa
jehovga sina op'raul. Ta kral' prav: ce mi ga op'ravis', koker si
ga hor' izuolu; ce mi ga pa ne op'ravis', si zano glavu kraj, al' si
ustreden, al' uh'ien koker si hot' izuolu. Tu rek' je t'at star' dohtar':
Jar si ga upam zantlet za doher lon. Kral' je rek': Koker si nje'
si hor' izuolis' ga volis'. Bih' tik ta star' dohtar' gre' h' Konratelnu ga
prava, na kako mi'zo je on zhuvalu? ta Konratel odgovori: tem sta
rim dohtar': de same izalost rjn jar zhuvalu kjer me miuj' noie ni
so p'itel v glazevnate quore j'ed po to mlaj' prinjizezjo. T'at star' dohtar'
ga prava: al' hi ti rad' vidu k'at' je? - De'li so j'ist' vidu od same mu
oje mule holejn hi j'ist' uz'raul. Tu ta star' dohtar' je sou' vta mest' v
ano itauno, je k'ym vre sorte farhe, in pride nezej v ta imer
kje ta Konratel holan liezov, ta star' dohtar' na urate na mala
ano ^{lepo} zensko podobho, de se po letm svet' pad' rad'ohi taba sonrari
ne rad'ohi taba ko tista kje bla na urate namalana, so Konratel
zamerka, ustane quor ov'aranga vesela in je lin z'arov. No je
pravo tega star'ga malerja: k'ok' de ti z'nar' k'at' zenske ma
lat, upostan to'k lepo koker je v glazevnat quor ta mlaj' prinjizezja.
Ta star' dohtar' mo odgovori: Jar nisem nobj' in dohtar', jar rjn
an star' maler, jar sem lin tri leta v glazevnat quor, tam rjn
stantue malor, no rjn ve'krat' vidu to mlaj' prinjizezjo, in
prav ta Konratel: al' gre' ti z'mano v glazevnate quora? in ko
v'et' v kjer'm k'raj je glazevnata quora? in t'at star' maler prav:
Zakaj ne rad'oh' lon. Tu span'ki kral' to' k'ar'it', de je j'egov
Konratel z'arov, r'it' tik on dovoli de so se urate od imra op'erte
stojno ukon te tuje in so se pogovarjal k'ok' je ta Konratel za
smert lin holan. Ta star' kral' na prava tega dohtar'ja: k'ok'
tes' met' za lon dei' mo'jga Konratelna op'raul? ta star' doh'
tar odgovori: Nei' drugja koker vje'hovga prima de grema
v glazevnate quora po to mlaj' prinjizezjo. Tu ta kral' odgovori:
Kam hote' ita na veta kje je? T'at dohtar' mo odgovori:
K'ok' vel' jar ne v'eda kjer rjn lin z' tri leta v glazevnat
quor. No je rek' ta kral': Nje' ti Konratel, upam d'vost
dnarjev rad'oj, no sed' ta v'at' na svojga k'ojna podob'ja se
v'el' in na rajzjo, tu k'oj greta so po rajzjo to'k d'alej' naj'nej'
priveda v tuje kraje u van mest' in v'ata k'ooje ustalo greta

Nöt u gästhaus, in jeh prava kelnera: kaj zašafata? odgovoriti: An mal nit no jert, kelnera perijere in uživata. V esstro cimex volli študenti, kjer na maru študenti raje, raje je vodu jed in študent čez urate jeh gledat. An tat prine prava tega starga voharja: Jas bom poklicov tega študenta imama nit, no ga lom pravi, al nej pozna al ne mo toh čudna zdima, de naj hoi raje ram čez urate gledat. An utistim ta prine poklicov tega študenta no pravi: Nej grejo nit sam študent! No ta študent stop pred nje no pije, od teh dveh komeratorov, in prine ga odgovori: Pouj ti mien študent kaj r naja ti hvodi gledat sam čez urate, al si ti toh čudna zdima al naj poznar? ta študent je odgovoru: mien se ne zdita ca čudna in vej tuv ne poznam, in jert nem de greta na delno rajžo, in ne hoda vrčin nezaj parila. An taprim odgovori tem študent: Al grei ti znama za voler ton? študent odgovori: Zakaj ne tode jert morn volit ave lukue kjer so jeh muoja mat mien dat, in so rietil: Aretul muij sin, kadev hoi ti cajt jenu hoi te lukue na hoi uskoimano ga du. Ja prine odgovori: Peji! in volod te lukue in prid nezaj. študent se zašafata in gre van stega gästhaus na svoj kvarter, pupvoka car uijne in svoj goh in in ga da hrant. Solo je popustu no je sou iz svojim lukuan na ta gästhaus, kjer ga je ta prim catov, de hi se podala na rajžo preko glazev net quor. An rdej ta študent pride dotega princa no prav temu primu: Povejma se na rajžo! Ja konratel, ta prim prav: Gremo vi terje. Ja študent je rekta: Zakaj hi vi terje drax zaprav bil? mustno tega starga molarje utem mest in podejma se sama na to rajžo. Konratel je van stongoldinarjev tem starim molarji, no mo je rekta: Si tukaj pij, za tes stongoldinarjev, mi dua se homa sama podala preko glazev net quor. Rit toh utem tat študent kün net zjemel, in hoi sta rajtuga placala greta van iz cimex h haus knehta utalo no sta ga prarala: al sta sita kvojna in in na pojena? Shavi knehta odgovori: Nej na kvona imata urega za doent. Raje se učete urati na svoj ga kvona in se podata naprej, no jehata volj no volj, no perhaja, ni no hjenja pavra, no hjenja gästhaus, no hjenja gätarga, tud no hjenja mesta. Ja prine pregovori tem tem študentu: Jas imi že tako laim de komer, na jert vedim! študent odgovori: Jas imam pet zemli jeh o in ti dam tri, jas hom pa due jenu. Tat prim odgovori: Jam hoi veli jeh volin ho imi tako laim, veli že lohke ev svet svedu. študent mo va te tri zemle, no sta jih podrohila, Raje greta volj naprej, no jeh je oliska, nista učela kje hi volila kvarter, za kvino no za rjehe, in toh rje jeta po svoj naprej, de sta se smila sama rje, in za sta zamer kala rjele od rjehe ano mejhno lui, greta preko tist lui ho prideta kliz lui no sta vidla ano grevino kjer je bla iz kerik nam obravena, jehata pred stalo, itala je bla pa od parter, pela ta kvojne noter, nöt je hin perpravlen fater, za nar kvoin,

no tui' na strojan in po komodoran. No greta v gresino kjer
je bila zlaharstenam obravšana, ure jima je bilo odpart, greta utist uimer
kjer je bila tui' utre' k'm' stitk, stopa vimer, not' je lbo naribtan
za pit in za jest za dve persone, zidj sta pila no jedla in ozi
vala se sta mela dvost, in prau tot' stodent tem konratelnu:
peji ti spat na svojo postu kjer je za te per pravlena, in jas
bom svoje lukue per te niz krau, de ho' ura puvol anajstih,
in tadej hom sou spat. Tot' prim leze dovol na to kelo postelo, no
je slabo zaspar. Ta stodent ljere svoje lukue, de je bila ura puol
anajstih, gre na postelo se uleze dovol, kjer je zepihla per pravlena.
D' ta tui' ura oblije anajst, no zidj so se urate odpart, privojo not'
uimer ster' carne zjenske, uelle so se dovol h' niz, uelle so karte ura
ke in so zaiete spilat, no prau ta stara k'er svoj mater; Prehula mu
oja mat, jas nar prauam, kaj de je n'roj' taku svetloha v nar' gresin?
in mat odgovori: Prehula muoja k'er al' ne uer' de spanski prim
iz imenam konratel gre vglazevnato guoro no po to mlaji primije
zjo, pa sre' in na ho' parnu. K'er prav: Ale ne zapomagat
de hi parnu sre' in vglazevnato guoro. Mat prav: Zapomagat je,
hota parila do kervavga murja, tam ni noljenga mesta, tui'
ne noljenga brodnarja, del' jih' jez' murje prepjelov, tam not'
na stran je jen' d'rono' jakuin, ko hi je d' in ano jakuho' utargov
in jo spustu uto kervav murje, in murja bre vargermila, de hi
ez' ruh' gvalin' jakala. In sa je nichla ta mat: Ko hi teh' d'ieh' kjer
to' slivov, jed' in pa tem' drugin' pouelov, grata do kolena k'annu.
Utistem zaine pov'no' ura hit, no so ile tiste ster' lake fort; tot'
stodent zepi no je dvoher span, perblizja se van, ustala staryvava
in uerela. Prau tot' konratel: Podojma se zidj' d'lej na vajzo!
Stodent mo odgovori: Duom sa kolma tutg, kjer mama zvine
zlo zmartrano, no mi dva koma hovila noter po te gresin, ro
uimer kaj je koj' za zena ajnribtina, no kol' so kaj malan. Tot' doug,
moje ta stodent gov'no' tem primu, de ga je zronotu, de sta se
ta van per te gresin ostala. Perblizjala se je zopet not', spat je sou
ta primu ta parnu spat, ko je sou ta stodent svoje lukuekrat, k'oj'
je krau svoje lukue de je bila tri fer' kl'ice na anajst, zidj se uleze dovol
v postu. Ob anajstih privojo mat tiste carne zjenske noter, in se ure
dejo dovol h' niz, uamejo karte ura, in so zaiete spilat. In zidj
ta sredna k'er svoj mater: Prehula muoja mat, kaj de je n'roj' o nar'
gresin de je taku svetloha? K'ra noljen' k'inet nichla? mat odgovori:
Prehula muoja k'er al' ne uer' de spanski prim iz imenam konratel
gre vglazevnato guoro po to mlaji primije zjo, pa se g'ih' jez' ta kervav mur
je priveta, hota parila vplanino kjer je zverina t'ih' huda de jes' ko po
zarla; ko hi jed' in sou teh' d'voh' ta na stran jerskat' k'ra'ov d'voh', t'ist'
d'voh' ma lake k'ra'ike; ko hi jed' in jeno od'argov in vargu prekra
t'ist' gnajni al' planin, hi tista zverina obamnela, ista lise k'oz'
nanavila; ko hi teh' d'voh' jed' in to slivov, pa ta drugin' pouelov, grata
do paru k'annu. Utistem upov'no' oblije, no so ile te ster' z'eh'
ste fort. Utistem je stodent zaspar in spi do dne. Zjutrej
se spat na frust'fjeta frust'fjeta no prau ta konratel: Stodent
pejmo! stodent odgovori: Nam se nama mu'li? Mama jet' no.
jest in tui' kvarter ure zastojm. S'ih' t'ih' tot' doug moje zov'no'
de sta sa bla t'ist' van ute gresin. Zve'er k're na uer'zjata je re'
ku stodent tem primu: Peji spat na svojo postu in jas bom
svoje lukue krau. Stodent ljere lukue, de je ure man'kal
pet minut anajstih; zidj se uleze dovol, anajsta ura oblije

privedejo te čarne habe uti cimer, se usedijo dovol h muz, uzelo
 so kvarte určke, in so začele spilet. Ja mlajsi hier pregovori: Pro-
 ba ha muoja mat, kaj je tako svetloho nar gresin? Se je se mi lito
 lake? mat odgovori: Na uoi ti muoja ta mlajsi hier, se spansthi
 princ gre v glazevnato goró po to mlajsi prencjezjo, pa jo ne hodou
 hin. Prava hier, otli ni zapomagat? mat odgovori: Hololoj par
 it' pod glazevnato goró tukaj ni n'ljene ceste, noljeniga potagvor
 na glazevnato goró kjer mest stoji. Ja hier prav: otli ni zapomu-
 gat? Se hi parila? mat odgovori: Podgoro je ana ruha sterna
 otit sah stern je ana kamnita ploša, pod plošo so dve rike,
 kar an let zravojo; kot jed'n tisto riko uzou var, no ušame so
 glazevnat quor zjo, li se kar česta naredita deli se lohka sto v
 glazevnato quoro, kjer ta mest stoji. No ko hi teh dach jed'n to rli-
 sov, pa tem drugim povedor hi čit ukamnu. Otit tu duvajst wa-
 ovluje, ile so te stér čarne habe na svoj platy, kjer so prebivale. Na
 to stóvont dvoho zarpi, zjutrej se sprehudi, utane quor no zaklie:
 Konratel utani, de grena naprej! Ja princ utane quor, se napravau
 ta, sta se na frunthala; greta utalo h svojim kvonjam jih usedeta, sta
 se usedla na je, in se povata delej na rajžo. Rajžata tok dalei de perikla
 de k'er vavga murja. Hjej je rekta ta prim: Hók koma zjo čez jáhata
 al pelata, ko ni nohjenja podnarja in tuđ ne mosta. Drek je ta stóvont.
 Prim ti mojga kvonja jest móm jed' na stran ni je zlo potóvont.
 Derjev je Konratel te ga kvona. Stóvont gre jest kat tāt jalukin drev,
 ga najde no utarga ano jalukin, on je mislu móm utargat se tri, je
 mislu móm met za ta nótér due, za nezaj pa val; jih da not'u
 varzet in gre nezaj in zlej varže not v gloho uno rdeiga murja
 no se je murja razgornla, je sedu na kvonja, sta jáhata čez sah
 gradin, perjáhata čez gradin spusti stóvont to drugo jalukin most, je
 zopet murja ukop stopila. Jáhata delej naprej, prideta do tiste
 planine se je česta zghila in je zverina začela r'jut, hoker deli jah
 mis'la po zret. Prav ta stóvont: Prim ti muoj kvonja in jest gram
 jest kat an tak kot deli se mi dva skrita pred to hudo zverino. In stóvont
 gre, najde to kousov drev, utarga stér hruške, je tri kvonu varzet,
 jeno varže preko planin, se je zverina o kamneta, česta se je sket
 naredila. In gre nezaj h primu, se usede na kvonja in jáhata delej na-
 prej. Prideta čez to planino, varže drugo hruško nezaj zverina je
 ozvela, no česta se je zakrila. Rajžata tok dalei naprej de prideta
 do glazevnate quore, nista mogla na quoro kjer mesto stoji. Drek je
 ta stóvont temu princu! Prim ti mojga kvonja in jah grem jest kat
 le m'neru hje je kaj česta uode in tak mo čn zjo d'na móm
 nei nei prestat. Ja princ prime stóvontoga kvonja. Stóvont je sov
 jest kat tega sühga itepika, ga najde, gre not vnjega uzigneto kamni-
 to plošo, vid' se so nótér due lerkoue rike take kar an let zravojo
 jih uzame, no ušar zjeno po glazevnat quor, česta se je naredila
 na goro uti mest. An je tute rike ukop quor jih je varzet d'jav;
 in gre nezaj h princu, se usede na kvonja, no prej prav: Hjej
 pojma v glazevnato quoro, kjer je ta mlajsi prencjezja doma, pri-
 veta na ušh quore, ušaru se iz riko, česta se je zakrila, no jáhata
 naprej prideta preko mest greta móm velikiga kaura, st'uz ukon
 je zarrajala ana zjemka! Kaj sta parila vidua fremtaa utat mest
 glazevnate quore? itóvont odgovori: V' dva sma dva snopca
 iz španskiga, kjer sma parila v glazevnato goró po to mlajsi
 princjezjo. In uona odgovori: Jar in tista ta mlajsi prencje-
 zja na in vjer. To dva na pravta: Na kako uže si ti v to jelo
 parila? Ja princjezja je no rickla: Jar in mel snopce, pa

na ga nisim volla žet, kjer je metu prov dopadu, so me zavod
je že dal vjei, no tist' n' d'va hota nerréina per muojim metu, vama ho
jo tak vól dal, ve, c' ga ne hota ribitála, hota nerréina kar vama
hojo naprej postav. Ma to more zvečér od vete dopol d' sete
ure vāj je v' tutej pol mój volin prilit, no jas mo hom povéla
la k'ok se hota novila, ve hota miene dolila. T'dej te d'va j'ah'atá
naprej noter v mést na ravnast preko p'or'k k'oker je lin ta k'ral
v glazernat quor. Mo j'eh k'ral zamerká j'ir sedit vprava: Kaj sta
p'ar'la vidna fremtna utó quoro glazernato? stóvent odgovori:
Mi d'va n'ima d'va snopca kjer n'ima par'la n'úpt to mlaj's prin'
y'ezjo. Stit' t'ir je zarafon ta k'ral te kuonje utálo d'at, no te d'va
snopca je noter v'imer p'jetov, in so se uvel' d'vol, so se pogovar'
jal k'ok sta k'oj vajzda, mu pravta prov d'voler do t'ev'niga v'et'era.
Alston k'oro h'li p'ir v'et'eri je réku ta k'ral: J'uter j'ahamo tá ulúvogar'
n muojim trupam, hom jas sedu na tega kuonja, k'oro gre k'oker lin k'
c' hota vidna pou ure poznej ulogar' p'erj'á h'ala sta z'ano glavo k'raj.
V tist' t'ir gre ta stóvent uen stega cimra na ravnast pod ta volin
kjer je ta prin'ezzja nót v'jei h'la in j'ir pravta stóvent: K'ok si t'ema
p'lej pomagat, ve hi p'net mi d'va p'erj'ehala ulúvogar' k'oker tuoj v'ol'e?
ta prin'ezzja prav: P'ej ti not utit v'art k'oj je pod itálo, noter v'
v'art je an h'v'et'kov d'revo, p'er p'og'it ti v'ar'ka no utar'zej d'ue p'e
n'ir, in k'oro pov'no'it urá h'la, p'rid utálo kuonja ored'ej, sej pod
urá k'oj v'ol'e an n'evó, na hota pou ure p'rid ulúvoga k'oker muoj v'ol'e
c'. N'ist' t'ir se zarafone stóvent in gre nezaj noter k' muoj d'volin
p'ride k'je kjer je ta k'orstatel, in ga prava ta k'ral: K'je si lin t'or'
voug? ta stóvent odgovori: Jas n'ir lin ta van k'jer n'je p'rou slab'
ilo. N'ist' t'ir so se spravlál spát in je rékuta k'ral in j'ema je ré'
ku ta k'ral: P'ej ta utálo spát vama ho j'ir v'aus k'inecht k'je je it'raja
p'lej ta ip'ank' princ je mislu, takó stálo ho t'ó ve hom jas moju
na it'raj lezát. P'rideta utálo, v'aus k'inecht j'ima v'ar'ze an mál
slame ta na gnój, in ta princ je léga d'vol. Stóvent je j'ov uen
in te itále v ta v'art utar'gov je it'ir p'ev'ere kuonja na v'ella, no je
d'vam pod urá v'ol'e d'va p'ev'era, no se uléze d'vol, slak' je zarafon
p'jutnej k'oro se d'án sturi, p'ride k'ral nót utálo, prav: Kaj sta vi,
d'va z'ana snopca ve t'ok d'oug lezita, in d'va sta k'aka falata posue'
t'na; jas in' p'erajt, k'oro hom sedu na kuonja, k'oro gre k'oker blisk'
N'ist' t'ir te d'va snopca ustaneta quor se uvel'jo v'ir terje urá na v'oj'
ga kuonja, z'gint' so od j'ed'n d'rujga: k'ral p'erj'eha ta ulogar' k'
muojim trupam, no je vidu te d'va snopca nót p'ir trupih, j'ah'at'
no prava an'ga generala k'ok d'oug sta z'ete d'va fremtna tutej p'ir
trupih? ta general odgovori: P'rid pou ure sta p'erj'ehala ulogar'
za k'ral je j'ov kuonja j'oh prava: At' imata n' d'va kuonje také
ve grejo t'ok h'ij k'oker muoj? At' sta coprijana? stóvent odgo'
vori: Mi d'va n'ima coprijana n'ien kuonja grejo k'oker mi d'va
t'ema. N'ist' t'ir so it'ir nezaj iz logar'ja v'ir terje uk'oj v'amu, k'oro
p'ridejo v'amu, d'ajo kuonje utálo, grejo noter v tofel cimra in j'ir
z'ainejo v'ost quor na miszo p'it no j'ert, b'etku je ta k'ral: D'vam
sta me p'rehauptála, j'uter me na hota, j'uter hom jas sedu
na tist'ga kuonja k'oro gre k'oker blisk' misl', hom z'mislu no
se ho z'ne'it' p'ir trupih ulúvogar'. N'ist' t'ir gre stóvent
iz cimra uen pol t'at volin kjer je h'la prin'ezzja v'jei z'ga
parta, in j'ir pravta stóvent: Kaj je n'ama z'astit' j'uter hojo
tuoj v'ol'e s'evl' na tist'ga kuonja k'oro gre k'oker misl'? Prin'ez'
z'ja prav: P'ej ti v v'art k' t'ir t'ém h'v'et'ko'ám d'rev'ér k'oro ho v'ra
pov'no'it h'la, utar'zej it'ir p'ev'ere, z'uar'ka d'vol, sej pod
urá v'ol'e d'va p'ev'era, hota t'ok h'el nagl' j'ah'at', hota
j'ir k'eli ure p'rid ulúvogar' k'oker mój v'ol'e.

študent odgovori: J'm že noč utargov šter perere no im
van pod vāk sjevl dva. Prinyezja prav: Jōk n' iōj utargej šert
perer de kor van pod vāk sjevl tri. Študent se zasakne no gre
nezaj v imer kjer so bli prēl mi ukop zbrān. Prava ga krāl: Kje
shin de te tak doug ni klo? Študent odgovori: Mien je slab klo, im
so ta van hladiv. Vtirtm so so spravlāt spāt, in jimaje rēku krāl.
Tejta nōt vītalo spāt, koker sta prēv'm ucler šla. Na prime je sou
spāt, študent je sou nōt vārt slāt, cakou je, de je, uga zacela
vvanajst hit; perpognu je hrēkou vāk, utargov je šert perere, gre
not vītalo, no orala uba kvanja, no je van pod vāk sjevl tri pe
nere, rjij je duol lega in zapau. Jjintrej prile kjal, jib je prou hū
do ofinfou, kaj de sta zajena monea kotak doug lēzta; te dua vltandā
no se napravta, so vltējo mi terje vāk na svoj ga kuonja; rjint no
spravljenja drugja. Krāl perjaha ta ulōvoga h svojim trupam, jib rje
vidi de sta nōter mel trupam quor in duol jākala, Prava spēt tega ge
nerde: Kōk doug sta rje te dua fremtna tukj? general odgovori: vtr
fir k'li ure sta rje tukj. In ta krāl gre h nima jib prava: Al' zōnata
cō prāt, al' imata kuonje lake? študent odgovori: N' dva nirma
noljena cōprizana najn kuonj grejo huj koker mist. In zōnet
grejo nezaj iz tega lōvōzanja nōter na dōm, privedjo na hōf pned stalo dā
jo kuonje 'aus knechtu cez, no grejo nōter v imer, in je rēku krāl.
Duom sta me pa spēt prehauptala perjāhan; rjij vama kom pa van
quor, de mi mōrta, enga tajga kuonja dūlit, de ho u l'nēn postau, h
veler koker so te rjiv, in pa de ho lietu in pjelov koker kom otu. Na
študent gre van in gre prarāt tō prinyezjo: Kaj vama je rjij zastel
nie k'li so tuoj vōie lesenga kuonja dūlit, upostau tōk uelkiga koker
je ta rjiv, in pa de ho lietu in pjelov koker hojo otl. Prinyezja prav:
Jukoj vārt, so štēri drajtklarer pejta knem in rēita tajga kuonja nar
vīt, de ho po nēd vīt nōtu no da se ho ed'vāufou, no zār'vāufou, de
se nabo nei go rjnal, no de kolo vri glivi na fēdve, in pa de se hojo
tūt fēdov na no vinto ukop stēkal, in pa de ho sou an stou nōt
v kuonja, de ho tūto vinto rjivou, se jo ho hēt quou ukōl hēt ho
kuonj lietu koga dōlita in pūval ga perpehla sam, de kom viltā
al' je prou nōret al' ne. Rjij ta študent gre od vobna pūci h svojim
Konratelau, pride vimer ga prava krāl: Rje si kin de te ni klo tōk
doug nōter nezaj? študent odgovori: Mien je ho prou slab. Im ta van
so hladiv. Vtirtm so šli spāt, drug van ustanajo se se na frusthal,
greta umert h drajtklarer; privedta h tem pōsvim ga prarēta: Al'
si upajo narvīt anga lesenga kuonja, upostau tōk uelkiga koker je
ta rjiv in pa de ho lietu in pjelou in kar koma otla? drajtklarer prav:
Al' sta viltā naunna, al' vama pamet manjka? Jar se ni im
n'kol vidu l'ēnga kuonja dēli lietu. Je dua sta se berakala in sta
šla h drugim drajtklarer in sta ga prarēta: Lē mi upate narvīt
lesenga kuonja upostau tōk uelkiga koker je rjiv in pa de ho lietu in
pjelov kar koma otla. drajtklarer jima odgovori: Jar vama narvīm
kuonja lesenga upostau tōk uelkiga koker je rjiv, pa sam tūt
nuog ne ho prēstaulov. Spēt sta rjalostna klā te dua monea, sta
šla v tega drugja drajtklarer h tem trēkim, tega trēkiga upra
sātā: Al' si upajo narvīt anga kuonja lesenga upostau tōk uelki
ga koker je rjiv in pa de ga koma jākala in vōzila rjivim. drajtk
larer prav: Kajak ne rej im jib rje duost narvīdu, Prava jūh:
Na kak fūm ga cētā mēt? študent prav: Upostau tōk uelkiga
koker je ta rjiv in pa de ho za jākāt in za fūvāt. drajtklarer
prav: tega pa jar ni im kōn štrit, ko je nirem n'kol veltou tajga
kuonja, pa tūdi vidu ne. Rjij greta rjalostna h ta cētā trēkim drajtk
larer in ko privedta do jega ga prarēta: Al' si upajo narvīt
anga kuonja upostau lesenga tōk uelkiga koker je rjiv, no pa
de ho za jākāt in za pēlat koker ta rjiv. Je rēku drajtklarer:

Narēdim ga pa ho khostou Ivanajstou goldinarjeu. Fla harr Inar
je na itōla ga arō sēt stou goldinarjeu, in sta rickla. Kār hote
kuonja narvle hote se unih sēt stou solid. Hōj greta nezaj h tem kradu,
prasa jeh ta kral; Al solita kuonja lesēga, de ho lieta in pjeou ko
ker ta živ? te dua sta rickla; Do se čez sēt tēnou fertik. Dter tin
prau kral; Čez ano tri al itēr tēna grem spēt u livogar h no
jim trupam, utistim pridem glik nezaj ho ho kojn fertik de ga
hom midu kākūn ho. Prithik te dila mo pa sta se unter holta,
ta utem kraj. Hōj tri tēne mine sou je ta kral ulogar
h svojim trupam, Drajkolar jing vōrle vōrle; Kojn je že
fertik pridta nōjn. Te dua sta sta po kuonja, no sta ga pla
čala kōlker je se hoi; no sta ga od vrapala, je sou ta itōvent
nōt; in ta prine ga nezaj zarraufa, zaeu je itōvent iinto guo
quont, no kojn uloft skakāt, skakou je tako de ga ta prine h
mej itōlka, Hōj ga žjene čez mēt uri l'dje utem mēt so letel
uhon tega kuonja glēdat hje l'rēn pa iandar skakē kōker lin
živ. Nrem se je to iudn žvėl, ga per žjene na hōf, prasa
to krečico čē žiker svoje kuonje usevle in no mēt uōl,
de se ho hēt na vadu skakāt. Krečica prav: Se unter holteja se
žnim ta cajt do kral prive iz lo vōgerje Janu od svojih
solvaton. Pēla tā premjezja te ga lesēga kuonja tā pridi uōhūn
kjer je lla la premjezja zapārta. od vrapala kuonja ta prine,
No je sou ta itōvent nen iz tega kuonja. Prinjezja se je slejka,
je itlača quont uan čez uōhūn, no je slejzla uan, pod uōhūnam
se ublej čē no gre nōt v kuonja. Kuonja nezaj zarraufata, sta
ga pa pthita tam stat, sta ita nōt utala po svoje kuonje jih
naradlata, se useveta na nje, no greta h tem lesēmūn ga prime ita
vent in prav: Prinjezja gon to vinto utem kuojn, de prida
na nmal najnej. Prinjezja je zaiela vinto rickit, kojn
je zaeu le let, pridojo dēl naprej, kjer čēte nillo iz gla
ževnate guone. Mār itōvent iz tisto iho po glazevnat guon,
čēta se je narila po nje, in gredō naprej de pridojo skōz pod
glazevnate guono. Mār spēt iz iho, čēta se je zakrila. Od vrapala
tega lesēga kuonja, je ita prinjezja uan iz kuonja in ji je rēku
itōvent: Sed na mojga kuonja jas hom sou h vovam za nama. An
tāt itōvent gre nōt utō, itērno ali itēpib, rih, uzdigne to kām
nito plōnō, Van je te dve sihe nōt pod nje, no jo nezaj polōz. Pri
do uan iz itēpiba so ite vālej naprej, vaj žajo tōz doug de roga
zaidē moze holēt itōventaholēt in prav prinjezja: Nēr kaj
prinjezja, kūr ti jenga kuonja de homo uri terje jāhal,
jejo do anga pauva, zglikhoje za jenga kuonja, no ga plačajo, pri
usevō itōvent najn no so jāhal viterje. Pridojo dotestpla
nine kjer je lla tista huda žverina, Hōj je zaielo rjūt kōker
dēl jih volla požrēt; ta prine in prinjezja sta se l'dō lla
te žverine, ta itōvent je skervej vārgu ano kūrtho nōt v to pla
nino, žverina je ukāmnela, čēta se je skoz narvila, jāhajo čē to
plani ho pridojo čēz, vārgu je to drugo kūrtho nezaj vplani no
žverina je ažveta, čēta se je skrila, najžajo tōz vālej naprej;
pridojo do kēv vārga murja, ho nillo noljenge mosta čēz in tūr
noljenga brodnasja; vārgu je itōvent ano jāhuko noter, murja se

je rezgervnila, ja hal so cez rich grabin, ko pridejo cez grabin
spustu je ta itovent drugo jakuko cez grabin u murje murje je
ubor stola, in grejo palej naprej, pridejo v to grevino kjer se bla
naribten za tri perione pit no jest. Ta prim in prinjezja se liter
duol medete, no sta mislila jest, stovent prav: Nidua mata porehje zlato
porodo, jar mam se le srebarno. Otistm so zaiel jest no pit, ko se no
veierjajo jema je rekun: Ndej pejta spat v raki na svojo postu; jar
hom svoje lukue brau do pusk-anajstih. Ta prim pau: Nidua
homa ja ukon lezala iz to prinjezjo kjer se nimng n'kol, Prau
itovent: Al ne uer ko nma pred tukej lezala tri uere, se no ble de
postole utem imer, rdej so pa tri, pejta vrat na no postu lizezat
in jar hom svoje lukue brau. Prim in prinjezja sta ita vrat na
svojo postu spat. Stovent here svoje lukue do pool anajstih, rdej so
uleze duol; ob anajstih pridejo iter iarre zenske not uta imer, se
sodejo duol h niz, uzamejo karte urake no no zaiel spilat, kovi
lajo pa prau ta stari hier preke svoj mater: Preljula muoja mat
kaj je n'ioj taka svetloha u nar grevin, se se tako nilla? mat od
govori: Preljula muoja ta stari hier, al ne uer se spanski prim
iz glazevnate quore to mlaji prinjezjo dela; pa kaj nma ce jo dela,
ko jo do doma respjelou na ho, Hier prau: Al ni zapomagat del jo
respjelou. Mat odgovori: Sojo narsil rdej vta paru mest, mo ko
dnarja na mat hobit, ko uzou an imerguor u an gosthaus zam paj
dni in ko pison an brief svojmo oiet damu: Preljula moj voce!
nojte ni an par tauzint, utem in tem mest stanujou, na tem
inna tem hirzaur, ute in te gar, na te iste numar. Otistm ko ko
ta prief pison, in ko duu tukaj an parui velat tok no hit de ko
vre de ko srebram kovar no zlatam stikan, pustu ko nere narvit
za iter kvojne euin stoge. No rdej ko voce tist prief urake dolin
ga meljere. On mo ko pison drug prief nezaj, no poslou mo
dnar. No ta krat, n'gov voce, je v tem cajtu m'ovi postov; kar je
harco, no je mela ze pred utrovoka inira zapotekarjann. No je ma
kjo mislila se ki nen rin hrabestu dolin. Otistm ko kritica an folin
brief pirala na tist gosthaus te kahari: Zagiftejte te tri ledje, ta
zadn car ko tojo na parui redl, se hojo misil naprej pelat, ti jem
dej vratim an glai zagiftanga kofe za doher lom kokes si ga kor quo
lila jest ti hom placala. Ta carna hahia prau svoj te stari hier: Kol jedm
teh treh tolh kovajin hir, se hi uaru po tist taci, del tiste tri glaze
kofe duol zhev in uaru po kovajih tok tukaj hie sprein al pelat iz tega
mesta; pa ko hi jedm teh treh to stiov pa svojim duema novov tot
qrata do kolena kamin. Otistm je pounoi vkhila ura, in se ile te iter iar
ne kahie iz grevine. Ta itovent se zapau, zputrej kre prebdijo ustanejo
so se napravil in na frankal. Tra ta prim: Sejmo rdej del naprej. Stovent
prau: Na martorejua me dva to prinjezjo, smo ze djelei perrajzal iz gla
zevnate quore, duons hodmo tukaj de si an mat poijemo no homo
prinjezji pokazal te imre kakh so vte grevin. Tok doug je nagouar
jav tega prima no prinjezjo de se ustal tam. Pit no jest se mel
no kar so po redl. Queier se na veierjajo jema je ta itovent spat re
ku jest na vrat svoj postu, in jar hom lukue brau per te. niz
de lo tri fivkile na anajst. Tri fivkile uar na anajst so ule
ze duol na svojo postu. Ob anajstih pridejo uta imer iter iarre
zenske so uadejo duol h niz, zaiel so spilat, in prau ta srebarna
hier: Preljula muoja mat kaj je taka svetloha unar grevin n'ioj
se ta ko se ni hlo? mat odgovori: Preljula muoja hier! al ne
uer se spanski prim iz glazevnate quore to mlaji prinjezjo dela.

Kaj č je jo ho' srečn, tega mesta od pjele, pa kse ho' preb'o svojim
mest' špankimu pjeleu na kartel hojo začel karóni pòkat, po mest' kande
špilat, ceu mest' ho' vjeu zano itimo; Kar princ pela iz glazevnate guone
to mlajš prinčezjo. Maio ha negova ho fotir, lobari zasuknila se nobo
sta ho ta kukat prou zagiftanga, no ho čakala ver haustoru z krim, ho
se hojo perpelat prad haustor, pa ho dala vrahin en glaz' kofe, in č hojo
tist' kofe pil hojo usi terje vin, ho hi pa po tistih treh glazih, ko je tist'
zagiftan kofe not, waku, del se rezlev, del ga ne pit, pa ho hi jed'n
to slivov teh treh, pa drugm duema povedor grata do paru kamm. Otistun
povnoči ura od lige kle rote it'er čarne lake iz tega cimta; otistun stòvnt
zarpi: zjutrej ko se van nardi ostanejo usi terje, se napravjo in na frust'kjo
jo, in go jeku ta prim: Povejmo se hãri na rajžo! Utistun pran itòvnt
Dòvmo se duoni tukej ute gresin, sej nam ni tukej nobjerna nila kjer
'mamo pit no jert ure zastònj; Svom loma se prinčezjo not se van
tih volila pregledval lomo koj je koj z'n blago nòl utih vstih. Otistun to' doug
govoru tãt stòvnt dje, se juk, je pregovoru se se bli ta treh dan ute gresin,
kuerer ko se na ueierjajo sta ila prim in prinčezja spat vrah na svojo
posta. Jãt stòvnt uzame svoje bukue in juk ljere do je mentak deset mi
nut anajotih. Alton gre spat privojo tute it'er čarne lake noter vta cimor
so usedejo h miz uzamejo karte urd'ko začele se spilot, dalj naprej. Otistun
prav ta mlajš' kjer. Preljuba muoja not, kraj je mój unar gresin
de je laka svetloha kje se, unar gresin nihlar nihlo? mat' od govori: Pre
luba muoja ta mlajš' kjer, al' ne uer' do španki prim iz glazevnate guone
to mlajš' prinčezjo pela; pa kaj č je jo pela pa sej jo ~~not~~ do d'oma per pje
lov ho, al' pa puol na rjemi o'kati ko hojo nar hõli vòle ho per letu an
tãt, de ho jemu na sjet usake sòrto furho kraj juk je na svet in tist' tãt
ho tako uize muovojou, de nobjerna lanta na spila take uize. Ja jjen hõr'e
ku tãt; urega 'man' zadvost, del' jãt sam tega tãt moqu ujet' ko na
vok'n redi in nam tako lero kuergoli, Otistun ho sou ta jjen tej h'uo
k'm no ho odparu vok'n ko ho mistu tega tãt perjet. Ja tãt ho zleta
noter v cimor, in redu ho nanga svata, no zdej se hojo usi svata
kuerel v glazevnat guor. Utistun ta mlajš' njer svoj mater prav:
Alo ni zapomagat' del' se ne kuerel v glazevnat guor? mat' prav
svoj te mlajš' kjer: Al' nauer', ko hi jed'n to' h'ian lin, del' sou
zãn' in itò hãt' (pal'co) ko juk gospodi 'majo tam v kotih pod otòzene
uzeu hi jenga, tisti čar ko ho jjen tist' ga tãt sou louit, ko ho vok'n
od paru, de ho mistu tãt perjet; utistun del' jed'n to' h'ian lin, del'
waku no tãt, sòvnt lãga uer, zakaj kjer tist' tãt je nam kpat iz gla
zevnate guone, al' uoie uevstã, ko hi tist' tãt nar jenga svata sòvnt usi
svati h'e zneil' v glazevnat guor. Ho hi jed'n teh treh ho slivov, pa
tem drugm povodor grata ut kamm. Otistun ura od lige povnoči
ile se te it'er čarne lake na svoj plart kjer se stan vate; otistun
ta itòvnt zarpi do zjutrej kse van nardi, se preludi in ostane guor
zaklicã princea in prinčezjo; Mtanta de se napravamo in podamo
na rajžo dalje naprej! Mtanta, se napravjo in na frust'kjo gred'o
duol v'italo h' svoj jvin, te terje muojn solit' napòžen in na putran,
juk itòvnt urd'ka in se usedejo usakna muoja, pol'ãl se se dalje na
prej, rajžajo to' djelei da privojo vta paru mest' in prav prim: Mtan
mo tukej mijenje v narjev na mál hõl, jãt hom nissou damu svojomu
metu, de mi pòilejo an par taurzint! Potistun grejo nãn gõt'haus, de
jo 'auk'necht le kuovje in so ili not vimer hirta prãsajo, č' me
kjer ekistro cimor, de hi ustãt ni tukej an nar' d'ni? ta hirt' pravi:
Zakaj ne, plapta se d'vost. No plaj sta ila ta prim no itòvnt h'
imno svotlari no sta zplihala iz jpin bã no kuovo, del' jimo jo
naredu prou l'pò, de ho iz vrehãrnim kovana iz zlatam itòkãna
in tãt rere za it'er kuovje, na mest' del' na tãt rere h' merenk'lin
zarafala sta de mójjo lut' zlate, ho se zplihãl za ta blagò se vrah
neta na svoj kuart'er, ko privota vimer, se usaje ta prim duol h'omiz
zaine pisat an brief muojmo uel' damu, de se ne pòporoij' jãt pãt

tauz'ntou, kjer ze mjen d'narjeo na mal' hoi, post' te mi mi v
ta in ta mest na to in to un'aro. Ja brief' v'koonea, ga na g'isto id, no
k'oj ro se na tem g'isthaus duol' unter hollat. Brief' pride uti mest
span'ki ga volu k'rat v'roze ruv'ke ga ofna no g'arane brat,
Pr'zuerdilo se ze negovo s'vie ko negou lastu rin iz imenam konu
v'ateli p'elov prim'jezjo iz glaz'vate quone. On se us'ede duol' h' miz
zavev je pisat an brief' suv'jimo sinu za ruv'ka tud d'narje un'arj', in
zapelat in pa na postu da, v'el j'uh ta k'ronratel p'rou in usen v'roze
no ko p'ezov. In ta k'rat utem castu kar je linu ta k'ronratel p'arajiz
ze ud'ove postau; ze ta k'raljica negova mat' sholela in un'erla, k'rat ze jo
p'urtu p'rou z'andok'jo p'okopat. Ley nekaj casta se je on us'jenu, in ze jo
ano kuharico apotekar'koj; t'ita kuharica ze ze m'la pred an'ga f'anta iz g'otekar'
g'ans; in v'ona ze bla foli' ko ze it'ida ta brief' to p'aru k'ant'v'et' g'otekar'
p'rou k'ronratel suv'jimo v'etu. In ta maicha ze bla ind' n' g'erna k'jerga ze
telna ko linu v'aru p'ruv' in k'valentu g'nevzet', kjer ze mistla se ga
nei vei na ho, se lo jen sin k'raljesta voliu. Z'mist' si an foli' brief' na
t'it' g'isthaus pisat kuhar'ic, in ze v'irala; s'tor m'iti s'tor m'iti kuhar'
ca kar te lom' g'ar p'rasila; zagiftaj te tri p'eri'one k'aver lojo ze narajiz
de hojo mist' ro odpelet, v'oj jim v'sakim anglaz' zagiftanga k'ope, za d'ok'et
lom' kol'kar' hoj' ti po g'ervale za to tvojo mujo zas' ti lom' platalo. In ze
sklenila ta brief', postalo naprej te kuhar'ice. Ja kuhar'ica brief' us'ed'ol' in
ga p'v'ezere, in se razuereli. Kjer ze mistla zas' to lahko s'torim' za
v'oh'v' lon. In uti timu cast' ze blata k'oj'je f'ertu, no tudi k'ere k'ant'at
ze v're us'ok'ij' it'et' ind'v'ez'et' s'tou; pa t'it' k'oin' ze z'anga s'v'ovje v'no mel
s'ter. In ro na s'vad' j'uh v'ko'je, k'oj'je napr'ez'it' no ro se napr'aul na
-rajiz', ko ro n'it' quor v'ko'je in ro mist' ro odpelet. P'arleti kuhar'ica
van na p'rah no p'ranstak'o. P'ol'ak'je te se an'nej' an, v'olite v'rat
an glaz' k'ope za p'op'ot'ico! G'ne noter v'to kuh'jo, natije tri glaz'e
k'ope, postau j'uh quor nataro no j'uh v'jere p'ruv' to k'oj'je in p'ran
tak'o: V'z'amte v'rat an glaz' in nite ga de h'ote l'ez'ej' t'erp'el' p'ruv' in p'ri
v'ete na d'rag g'isthaus. K'aver ta p'rim' in prim'jezja mist'ita v'rat
z'an glaz' n'ez'et', uti t'it' ta k'uej' m'arne p'ote t'it' in g'lije v're tri
glaz'e duol' n'atle in v'ar' no k'uv'jez', no ro odpelejo v're in s'el' na
p'raj'. T'adej' ga ze z'e'ev' ta p'rim' h'ud'o k'infat tega k'uej'ja: v'ok'et' si h'it'it'
s'tolent' si linu postau d'ok'et' z'meram p'et' m'jen; k'oj'je pa kar si k'uej'
grator si pa ta velki lumpu, kjer mi s'k'and'ol' n'arej'at' in v'errano,
to p'rap'au p'ertem k'ope hojo mist' p'et' tem g'isthaus k'aj'no to z'an
v'irji l'v'je. Ja k'uej' se ni nei z'menu, e'je g'ranke p'oz'ed'ou, k'jo
mist'lu tak'o: e'je j'ima po v'em, z'ak'aj' im' to n'ev'edu gratam do k'ole
na k'amm. P'elat ro se s'zel' naprej, p'riv'ej'jo do s'pan'k'iga mesta
kjer ze linu ta k'ronratel v'oma. Z'atel ro it'ub'ku na k'ant'el' n'ok'ut', k'ant'
de s'pilat' lev' mest' ze v'reu z'ano s'timo: v'ivat'! natiga p'riv'ega
kjer rela iz glaz'vate quone to m'la j' prim'jezjo. In ta maicha
se je p'estr'aila, k'ant' ze s'la k'ope kuhar'ic in ga ze mo'it' zagiftala; p'et'
v'ezoga duol' p'ruv' h'ant'ot' tri glaz'e, p'erp'elejo se ta noter in
v'rat an anglaz' zagiftanga k'ope no p'ran tak'o: V'z'amte v'rat
an glaz' de an mal' t'ont'ga v'olite us'e! Ut'it'it' ta p'rim' in prim'
jezja mist'ita n'ez'et' za glaz', in ta k'uej' z'amm' najt'raj'ej'nam' m'ar'
h'ne po t'e t'it', g'lije v're te tri glaz'e duol' n'atle. In ut'it'it' ga ta
p'rim' s'p'el' z'aine s'infat' tak'o ga ze p'ruv' k'ok'et' an s'ouk'et' v'ro
jo p'liv'ito. Ja k'uej' se ni nei z'menu ze v'oln' t'ar'na kjer ze mi
s'la tak'o, de p'ou'ed'at' se m'em, e'je po v'em gratam do s'aru k'amm.
Ut'it'it' g'ne ta p'rim' in prim'jezja noter s'p'or'it', ko p'riv'ete p'ruv'
k'rala si se g'e'jo v'ro'ke, in ro se p'ogov'as'jal' k'ob' jim ze na n'aj'
rajiz' ilo. Ut'it'it' ze ta k'uej' v'roze k'uv'ovje p'rep'el'auov' sam no lej'
de se v'iro s'p'nekl'ad'it' kjer ro bli' mo'it' iz' s'v'ic'ian, p'ruv' j'uh
de v'it'alo in p'ok'om'el'era in g'ne v'im'er, v'at' ro no s'it' no j'et'
pa p'rim' ze linu v're g'lije s'ev'it' n'ad'it'. Ut'it'it' ro napr'aul' o'v'et'

in porôko. Mjej ko je bila ta ôhčet ro bli juolre vôle in so jinnu dru
gim kratek čas delal, in ko so bli nar hólô vôle perleti an tēi na uokim so
je v sake sôrte farlu jemu na rjet, in take vize je puvojev de noljena lan
da ne takih ne spila, vsi svati so ga postural, no gledal kje hin tók lje.
Ja žen prav takô: Mjej mam ure kar sm kol zjela, de hi se le tega tica mo
gu volit, gre tedej k uokim, ga začne odperat, tako kujej sôv kâr od mize
pozije kâr ano paleo, no stôp ta za ženâ kadër žen vokin odpre kje mi
slu tega tria perjet. Ja kujej mamne stô peliko po tem tui no ga whije
Vsi križi ro bli dud, spet ga začne tât izjen moimô sinfat, upričo ureh
svatov: Kadër so je kulari svost zdel, uzame tisto paleo, no ano ukroglo mi
ro, jo njere nôt uvert, postau so na rreid uarta, no je pustu no celmo
mestu publicerat, kaj sm jas zarluže per tem ženmu, ko sm ga
sreim sprav v glazevnate quore, de je volim to mlajš primuzjeje
in tui sreim nezaj iz glazevnate quore sprav jamu. Privedjo l'ize
iz celga mesta v kôr; stôpu je ta namizo in vzdigni paleo doft in je
nêhu: Posturajte me uri l'ize, de hote mel zamerk, de kjerem se dvo
her stri, re mo s hudim povrauje; jas rem temu prima dvo dvo
herga staru, sreim sm ga no svet uodu, sreim inga tui dânu
per pjetov, zdej mam pa tó za lôn, de me sinfa in zarêga. le tó ni
nêr de li tist kofe, ko nam ga utitun mest, tista kuharsa na tât za
nam v kôjjo per njera, nej gratom do kolena kânn. M je gratom. M
je valej govôru: ko smo se pèrpelal tukaj pred haustôr; per njere
maio ha, ta kralia glazje zagiftanga kofe, kôb hin le jêv in nes trêh
le ano kârto ga spir, le hin pucej na mest hin, de tó ni res nej gra
tam do paru kânn. Gratom je, Vâs fôlk je zeno itimo zarpev.
stôvênt ne govov uri takô kjer hor ver kânn gratom! stôvênt
prav: Mas sm začne, tui ôim skomiat; vtrekic ko smolti
uri svati ukôr nar hólô vôle, je per lizeta an tēi, kjer je jemu
v sake sôrte farle na rjet in je tui take vize puvojev, de nolje
na hânda na spila takih, ta žen ga je mislu perjet, no jas inga
uhou. M on je njene začne sinfat upričo ureh svatov, de mi
ni hlo zaprestat; pa tó ni hin voljed in tēi, tó je hin nam kâr
iz glazevnate quore voie od tē neverte, kôb hin ta tē nanga svata
sêvu, hie uri svate kôli trenu v glazevnat quor zneid. le tó
ni res nej gratom ist kânn! Utitun je kânn gratom, Mjej no
pstil uri l'ize tó stautuo v uvert stat, ili no ureh na svoj dôm,
no so ga moim milval, in tui ta ôhčet je hla do kôntana, od rane
zalat nirovedl kaj hi začel. M minil je uri ajta ôkôl devet
mercov mēincov, porodila je ta mloua kralia an ga fanta, no so
ga njere k kârnt, ga od kârnta per njerejo ga uzilu polozije, in zdej
ta fant utane quor in prav takô: Priljubli môj voie per nerte
tô sablo kjero ste mel v glazevnat quor, vsi no se mo imti, de jo
ta llrik tók mogôrn, ko je sa le od kârnta per neren, uzilu pola
žen, pa je skoum van, no govori in zarablo trua. Per njere mo
voie tist sablo, kjero je jemu per rjet v glazevnat quor. llrik od
govori: Nerjo môj voie ti kjer jas jo se vartrahujem, de pridema
na tist platž kjer stoji tuoja in muoja smert, tam hom jas môj
zadôbu hom leh ka ta mei kauer in zarabnu in tjet glavo per
odêkov. Mjej re je zarabnu llrik, in gre cez urate vên, ro bli
de svoj ga ueta konratelna: rejil iz mano na tist platž kjer
sm jas govôru. Naravnast greta mreho cêrkui in ta llrik go
vori: odprte môj voie te cêrkovne urate! Voie juh odpre in
greta naravnast pred celhi altar, prideta pred altar in prav
in prav llrik svojmu metu. Mjej ti njen glavo odêkej iz tem
mecam, no muoja k nji not van glazje per nerte in nul rejil iz
muoja kerjo v tist uvert, kjer je tist stôvênt, kânnit stoji

ti ga iz moje kerjo obli, in on se bo stremu zupet ho grato
 zu stovent! ta kral odgovori: Gas ne marm tega stit kjer si ti
 an lasti moj sin, Ulich prav: le jo na hor ti rujen jo lom
 jar tjeli, studenta morma rest kjer kamnit tam uvert toji,
 Nje uzigne kral mei in arka poho glavo puel: pretutveze negove
 kerui uglaj, no grela uvert polije iz to kerjo to kamnito stautu
 kamn se stnese in grata zu stovent. In zdej ga je pravou.
 Nje mai na ti svojga taru ga ta mlajga sina, prvina iz inenam
 Uliha? kral prav: Uelkui puel uelkim altarjam mertule,
 zi n gor trupit, stovent je sou uerku, pride puel altar, uzeme
 glavo, partinejo h trupit, in zdej Ulich zu postane, pa uander ni
 mogu govorit, ne hodit, lin je takim noher so se utrouor se san
 da nain. Uzame ga stovent na svoje nuuoke, no ga njese dama,
 ga polozijo upostu, no so mo volit ama, no tud uaruito, se so
 ga komderole se je varu na modrost in priljudnost. In ta stovent
 je zaiem slavo jemat, se so bli usi zalostu. Stvku je ta mlad kral:
 Sjudi moj stovent! ni kar mi ne zamer, ustan per rujen do tvoje
 smart, mai nit no jest, no kar pozeli! stovent mo odgovori se
 to se ne zgudi, kjer jar morm jet na to grešino izdano, kjer mo
 mi lezat rest uerov. Mzel so slavo odjenga drugga, no so se to
 ul, in zalostu je lin ta stovent kjer uedu, se se mo ho slabo go
 dil na rajz. Zdej gre toh zjelei pride oto izdano grešino kjer je
 bla iz hanilenam obravena ston not uno in gre uimer blo je na
 mitz nit no jest zano pernoo narik tan, se uede duol pije noje,
 pa utistm pridejo te iten carne hake not uta cimer, mo pranta
 ko matsteh trch tier: Preljul' moj stovent kaj ri ti pariu o to
 grešino ko na hor prestau to martra puvol smo se jen kert let po
 gublene. Stovent prav: le je le zaprestat tok lom prestau. Ja mat
 mo prav tako: ko se hor ti ne ueierjov pa ledz duol na postu leht
 brez karti zarpis, ko anajst ura odlije pridejaj hudi, duhovi, zael
 hojo ipilat na kvartat, te hojo truel deli ti sou rjim ipilat, pa ti
 nei ne hodt no tud itime na smei odzjehe lat, no se hojo zael
 worca delat kaj hi zrim takim itmanim ilouekam narvil; spro
 znazjedm do mogu ga metat iz kota vhot, tok doug se ga uijemo;
~~zdej zdej~~ Nje prideier, se na ueierja in gre liezet v svojo
 postu no zarpis; ko anajsta ura pride, pridejo ti hudi dujoui nater
 se uedejo za nize uzamejo karte urške iz zainejo ipilat, in tud
 jega zainejo tnuat deli sou pa ni otu jet in se antuert jem ni
 otu dat; zael so se worca iz jega delat, kaj hi zrim takim ito
 nekam narvil ko je tako itman: spro zua jedm se ga mogu iz kota
 vhot metat, ga primejo in pmetavajo sam tej iz kota vhot se niaz
 tu oblerzi. Otistm ura zaela pov noi lit in grejo te hudi duhouort.
 Nje pridejo te carne hake not u imer no ga polozijo na postu no
 so ile font; zjutnej o b deuetih pridejo zupet nezaj ga prarajo;
 No, ti stovent ustan quor, no pouej kot ti kej gre, al' ri zedrou, al
 kaj ti felit? stovent utane quor in prav: Gas im prov zedrou in
 frimn koker ni se ni kol nei ne falit Prav ta stara haka. Nij ni
 hlo hlo hoio, Drev ho huj sam itime ne smei dat odzjehe hor lekka
 prestau. Utistm grejo font te iten carne hake iz imra. Nje utane sto
 vent sam in sam tej iprancene quizga no nuvoje no si kratek las dala do
 zgerena ko se zupet noi stri se na ueierja in leze duol upostu no za
 spi. Anajsta ura odlije pridejo nat le hudi duhov so uedejo duol
 h mitz uzamejo karte urške no zainejo ipilat in jedm prav: Tam
 tud jedm lezi nej gre znam ipilat. Zael so ga ugo varjet in

pa trucat do li sou zjin spilal, on je lin pa kar tik, Fran jed'n teh
hudin duhov: Kaj homo zjin ko je tok iturian, jez nam ne govori, jez mo
ga na itiklie iz rekāt. Zaiel no ga martnat, no ne kat na itiklie, urak
gled no sehej. Mirtin novnoii ura odhize, moql. so jez te hudi duhovi
fort. Parile so te tarne hale, so itiklie ukop polvale in zlotzile
glide ukop so ga polozite upostu in so ile fort. Drug dan obdeue
tih privojo do Kolona hale u imer kje on span, ga zaklicejo. Stodent ustan
quor nam hoj povedou kot ti kej gre, ali si bolan al ne? itodent prau:
Jas im friin no zdrou koker del niktar na lin bolan. Ja stana
mat odgovori: Snoe ni lto hudo, Ineu ho nar hij kjer te hojo nar
dil uprah in pepu, pa ti ne sme itime odzjehi jat, ce hoj tik hoj
neca prertan, no hoj neta elo dezzelo pa tudi nar. O tirtin sozzinte
te pisane hale, on je ipranero quor in duol poimrit, je zuzgov
no puvojo in si kratk car delou, de je sou ta tar naprej in de se no
perkhizala, zdej se naveerja, no leze duol na svojo postu in se no
Prive anajsta ura in tito te hudi duhovi vta imer kjer se itodent
span, se uredejo duol h mitz uzamejo kaste urake na zanejo kvarat.
zamerkojo tega uspanet, so ga zaiel zupet nagovarjat no klicat del
sou spilal zjin. On je lin kar tik, ni noljene itime Jan odzjehi,
prive negova mat not cez urate, stop pred negovo postu no mo na
voko poda in riete: praluki moj rin! kot dougo te ze nim uida,
kar si usolo zacev hvolit se nim ane herese staho govorila, toz
zdej mi povedi versno rokō, de uzameja odzenga drugja slauo. Kjer
hoj smart mozu prertat nicojno noi! Mirtin se spet urate odprejo
prive negou voce preko negorn spanet in mo pada rokō: Pre
hulni moj rin! povedi mi ti versno rokō kjer se spet na homa uida
la nei nei, poglej! hulni moj rin kotk sti njene koitou de in
te usolo vajau, zdej ti na nei ve nua, hoj mozu moj smart, trit
no vedouznim, pa ce ti zmenoj moj govori no mi rabio rodat, jas
te se ob uarjem pred naglo smartjo. Stodent ni dan antuert odzjehi
in tuit ne noljene itime. Tu mo je nekū volietem hudin duhovam:
Pograbte ga, pa ga martrojte, narvite ga uprah in pepu, zakaj,
ce nim tolk unevn del on zmanoj govoru tok uida nujga unevn,
Zaiel so ga martnat no mikat tok doug do je prah in pepu gra
tou, Mirtin je ura duvajot zaiela lit, ali so te hudi duhovi fort.
Privejo te iter pisane zenske, ponizile so prah ukop, vale so ga
na negovo postu, in so ile fort. Drug dan obdeutih privejo not
vta imer kjer se itodent lijevou, hele koker snih in ga zaklicejo:
Stodent ustan quor! nam hoj povedou kot ti kej gre? itodent
ustane quor in prau: Jas im prou friin nozdrou koker nise
in kol nei ne talit. Zdej prau mat teh treh delat: Pogledj ti cez uokim
kej hoj kej uida! Pogledj sen uid, kar so mi njerle je lin vremenit,
leide so ipren celat, parui se vozil, na kartel kanoni rokal,
handa spilale, ure je unil zano itimo: Nivat najza odvesenika!
kjer je neta elo dezzelo! Zdej tui prau to stana mat teh treh prin
ezin: Jas im ana uloua kralica, mat teh treh prinjezin, zdej
na kjeno si zhiener tok je volit za svojo zeno in se kra
lesta podstopit de hoj an krat. Ja itodent prava to stari hier.
Ali me uzamer ti? vona je rekla: Jas te narim, hom ozogu elo
zila de in le rivena, prava to drugo: Ali me uzamer ti? je od
govorila: Jas te noim, hom bozu slozila. Uprava to nar mlajst,
Ali me uzamer ti? je odgovorila: Jas te hom uzela, cem glit zjehi
mela, hom ureglit leka bozu slozila. Zdej so napraul okli in mol
poroko in ohet, tu mol je lin te itodent an krat in je mo dvo
kraluov do svoje smart.